

Παρακλητικός Κανόνας στον Τίμιο και Ζωοποιό Σταυρό

[/ Γενικά / Ορθόδοξη πίστη](#)

Νικηφόρου ιερομονάχου του Κρητός

Μετά τόν, Εύλογητόν, τό, Κύριε εισάκουσον,
εἶτα τό, Θεός Κύριος καί τὸ Τροπάριον Ἦχος Δ΄
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ ζωηφόρῳ νῦν Σταυρῷ προσπελάσωμεν, οἱ μακρυνθέντες τοῖς κακοῖς καὶ προσψαύσωμεν, ἐν ἐπιστροφῷ λέγοντες καρδίᾳ πιστῶς· πρόφθασον, βοήθησον, ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου, φάνηθι λυτρούμενος ἐκ παντοίων κίνδυνων· μὴ ἐποφθῶμεν ἄπρακτα ζητεῖν· τὴν σὴν γὰρ σκέπην βεβαίαν ἐλπίζομεν.

Δόξα καὶ νῦν.

Οὐ δυνησόμεθα Σταυρὲ τοῦ Κυρίου, τὰ σὰ θαυμάσια ὑμνεῖν οἱ κατάκριτοι. Εἰ μὴ γὰρ σοὶ παρεῖχες τὰ δωρήματα, τίς ἡμῖν τὴν ἴασιν τῶν τοῦ σώματος νόσων; τίς δὲ καὶ τὴν κάθαρσιν τῶν ψυχῶν ἅν ἐδίδου; Οὐκ ἀπόμακρυνθῶμεν πώποτε ἐκ σοῦ· σὺ γὰρ σκέπεις πάντας θνητοὺς ἐκ παντοίων κακῶν.

Εἶτα ὁ Ν καὶ ὁ Κανών.

Ἦδος Α΄. Ἦχος Πλ. Δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας. Στίχος.

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Σταυρὲ σκῆπτρον ἅγιον καὶ σεπτόν, τοὺς ἐν εὐλαβείᾳ προσκυνοῦντας τὴν ἱεράν, σκέπην σου ἀτρώτους ἀπὸ βλάβης, καὶ πειρασμῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Σταυρὲ σκῆπτρον ἅγιον τοῦ Χριστοῦ, τοὺς σὲ προσκυνοῦντας καταξίωσον ἐσαεῖ, τῷ Κτίστῇ Θεῷ καθυπακούειν, καὶ ὑπ' αὐτοῦ βασιλεύεσθαι ποιήσον.

Σταυρὲ ἡ βοήθεια τῶν πιστῶν, δίδου βοηθείας τοῖς ὑμνοῦσι τὸ ἱερόν, κράτος σου

καὶ αἴρειν τὰ βραβεῖα, κατὰ παθῶν ψυχοφθόρων ἐνίσχυσον.

Θεοτοκίον.

Σταυρόν καθορῶσα Ἄγνη ἀμνάς, τοῦ ἀγνώως τεχθέντος ἐξ αὐτῆς, οὗτος νῦν ἐστί, πιστῶν σωτηρία ἀνεβόα, καὶ κραταιὰ προστασία καὶ στήριγμα.

Ὡδὴ Γ΄. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Ὁ Σταυρός τοῦ Δεσπότη, χαῖρε νεκρῶν ἔγερσις, χαῖρε ἀσθενούντων ἢ ρῶσις, χαῖρε ἀντίληψις· τοὺς προσκυνοῦντάς σε, φύλαττε φρούρει καὶ σκέπε, ἐκ τῶν δρωμένων τε, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου, χαῖρε Πιστῶν καύχημα, χαῖρε κραταιὰ προστασία, χαῖρε παράκλησις· τοὺς προσκυνοῦντάς σε, ἐκ περιστάσεως ρῦσαι, καὶ δεινῆς κακώσεως καὶ πάσης θλίψεως.

Ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, χαῖρε στερρὸν ἔρρεισμα, χαῖρε τῶν ὑμνούντων σε φύλαξ, χαῖρε προπύργιον· τοὺς προσκυνοῦντάς σε ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδάλων, ρῦσαι καὶ διάσωσον θείᾳ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον

Ὁ Σταυρὸς τοῦ Υἱοῦ σου, παρθενικὸν καύχημα, πᾶσί σου τὸν Τόκον ὑμνοῦσι, δύναμις πέφυκεν, οὗ ἢ προσκύνησις καὶ τὸ πρὸς σὲ καταφεύγειν, πάθη θεραπεύουσι ψυχῆς καὶ σώματος.

Ὡδὴ Δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε....

Ὁ Σταυρὸς ὁ Πανάγιος, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσιν αὐτὸν τὴν ἴασιν, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, ἐμφανῶς ὁρᾶται χαριζόμενος.

Τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, ροῦν τὸν θολερώτατον ἀποξήρανον, ὁ βαστάσας τὸν ξηράναντα, ἀθείας ὕλην, Σταυρέ Τίμιε.

Ἄμαρτίαις συμπέφυρμαι, καὶ ἐκ τούτων ἦλθον εἰς ἀλλεπάλληλον, ἀρρωστίαν· ὅθεν κράζω σοι, ἄμφω τὰς ἰάσεις, Σταυρέ δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Οἱ Σταυρόν καὶ τὴν Ἄχραντον, ἔχοντες ἐλπίδα οὐκ αἰσχυνθήσονται· ἡ πρεσβεία γὰρ καὶ δύναμις, τῆς Μητρὸς καὶ σκήπτρου σφόδρα δύνανται.

Ὡδὴ Ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Γλύκανον ἡμῶν, τὴν πικρίαν τῶν θλίψεων, Σταυρέ Κυρίου, ὁ πάλαι τῆς μερρᾶς, πικρῶν ὑδάτων τὴν πικρίαν Ἰασάμενος.

Σκέπασον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει σου πανάγιε, Σταυρέ Κυρίου, ἐν σοὶ γὰρ τοῦ Πατρὸς, ἰσχυρὸς ἐπῆρθη, τὸ σὸν κράτος ἐνισχύουσα.

Κούφισον ἡμῶν, ἅπαν ἄλγος τε καὶ κάκωσιν, καὶ σκυθρωπότητα ἐκ τῶν καρδιῶν, Σταυρέ Κυρίου· δέδοταί σοι γὰρ τὸ δύνασθαι.

Θεοτοκίον

Ἐχομεν Πιστοί, προστασίαν πρὸς τὸν Κύριον, τὴν Παναγίαν Παρθένον καὶ τὸν Σταυρόν, ὧν καταπλήττει καὶ τοὺς δαίμονας ἡ δύναμις.

Ὡδὴ ΣΤ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τὸ ὄπλον τῶν βασιλέων ὑμῶν σε, τὴν στολὴν τῶν ἱερέων ὑψῶ σε, Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα ἀπάντων, ὑμνολογῶ σε Σταυρέ Παμμακάριστε, τὸ καύχημα κάμου ὄν σε, ὄπλον ὡς μέγα ἀμπέχομαι.

Σὲ σκέπη Χριστιανοί γινώσκομεν, καὶ καυχώμεθα ἐν σοὶ Ξύλον θεῖον' εἰς πάντα γὰρ σὲ εὐρίσκομεν κράτος, καὶ παντελεῖ σωτηρίαν καὶ σύμμαχον, τὴν χάριν ὅθεν καὶ ἡμῖν, τοῖς ὑμνοῦσί σε πόθῳ κατάπεμψον.

Ὁ Κύριος ἰσχυρὸν ἡμῖν τεῖχος, καὶ προστάτην καὶ φρουρόν σε παρέσχε, καὶ γὰρ ἐν σοὶ ἐναντία δυνάμεις, ἐξηφανίσθησαν σθένει τοῦ κράτους σου. Ὡς ἔχεις οὖν πᾶσαν ἰσχύν, ἀσθενοῦντας ἡμᾶς ἰσχύν ἔνδυσον.

Θεοτοκίον

Σωτήρᾶς μου ἐπιγράφομαι πόθῳ, τοὺς τὸν Κτίστην μου σαρκί δεξαμένους, τὴν μὲν Ἄγνην, ὡς ζωὴν ἀφθαρτοῦσαν' τὸ δὲ Σταυρόν, ὡς νεκρῶν ζωοπάροχον. Νεκρώσει οὖν ζωοποιῶ, ὁ Σταυρός καὶ ἡ Κόρη ζωώσατε.

Διάσωσον Σταυρέ Κυρίου τὴν ποίμνην σου ἀπὸ βλάβης, ὅτι πάντες ἐν σοὶ καυχώμεθα, καὶ γινώσκομεν τὴν σκέπη σου, σωτηρίαν καὶ κράτος.

Ἐπίσκεψαι τῇ σῆ δυνάμει τοὺς πίστει σε προσκυνοῦντας, Τίμιε Σταυρέ, ἐξ ἐχθρῶν παντοίας κακώσεως, καὶ δίωξον τὰς αὐτῶν περιστάσεις.

Ὁ ἱερεὺς ὡς ἔθος μνημονεύει.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον Ἦχος Β'.

Τὸ ξύλον τῆς ζωῆς καὶ δύναμις ὑπέροπλος, ἐλπίς τῶν Πιστῶν καὶ σκέπη καὶ κραταίωμα, ἐκ ψυχῆς βοῶμέν σοι, Σταυρέ Κυρίου φύλαξ φάνηθι, καὶ ἐκ σκανδάλων τῶν τοῦ πονηροῦ, προφθάσας ρῦσαι ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ εὐθύς τὸ προκείμενον. Ἦχος Δ'.

Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεόν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι Ἅγιος ἐστί.

Στίχος. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὕψωθῆναι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν

κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνη τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

Δόξα.

Τὸ τοῦ θεοῦ Σταυροῦ σου δυνάμει ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου....

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός . .

Καὶ τὸ παρόν Προσόμοιον. Ἦχος Πλ. Β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ὃν περιέπουσι τάξεις, Ἀγγέλων γηθόμεναι σήμερον ὀρώμενος θείῳ πνεύματι, δικαιοῖς ἅπαντας, τοὺς κλοπῆ βρώσεως, ἀπωσθέντας καὶ εἰς θάνατον, καθυποκύψαντας· ὅθεν σε καρδίᾳ καὶ χεῖλεσι πιστῶς περιπτυσσόμενοι, τὸν ἁγιασμὸν ἀρυόμεθα· ὑμνεῖτε, βοῶντες, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Θεόν, καὶ τὸ αὐτοῦ προσκυνήσωμεν θειὸν ὑποπόδιον.

Τό, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου κ. τ. λ.

Ὡδὴ Ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας. ..

Τὸ κράτος τοῦ θανάτου, τεθανάτωται πάλαι τῆς κρεμασθείσης ζωῆς, θανάτῳ ζωηφόρῳ, Σταυρὲ ἐν σοὶ διὸ σε, ἱκετεύω κραυγάζων σοὶ, τῶν θανατούντων παθῶν, ρῦσαι με νῦν καὶ σῶσον.

Τὴν βροτῶν σωτηρίαν, ὁ Σωτὴρ ἠβουλήθη ἐναπεργάσασθαι, ἐν ξύλῳ ζωηφόρῳ, διδοὺς τοῖς σωζομένοις, μελωδεῖν τὰ σωτήρια· χαῖρε Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, Πιστῶν ἀπάντων σώστα.

Τοῦ ξύλου τῆς κατάρας, οἱ τρυφήσαντες εὔρον τάς ἀφεισίμους ἐν σοί, ἐκτάσει εὐλογίας χειρῶν τῶν τοῦ Δεσπότη, διὸ πάντες σοὶ κράζομεν· τὴν εὐλογίαν Σταυρὲ δίδου τοῖς σὲ τιμῶσι.

Θεοτοκίον.

Καυχῶμαι τὴν δυάδα, προβαλλόμενος πρέσβεις πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστόν, Μητέρα καὶ τὸ σκῆπτρον· ἰσχύει γὰρ ἡ Μήτηρ, καὶ τὸ σκῆπτρον κρατύνει με, χαῖρε τὸ σκῆπτρον Χριστοῦ, χαῖρε ἡ Μήτηρ τούτου.

Ὡδὴ Η'. Τὸν Βασιλέα.

Τοὺς προσκυνοῦντάς σε, ὦ Σταυρὲ διατήρει, πειρασμῶν καὶ κινδύνων ἀτρωτους· ἔχεις γὰρ σὴν σκέπη φρουροῦσαν πιστοὺς πάντας.

Τὰς ἀρρωστίας τὰς τῆς σαρκὸς ἰατρεύεις, καὶ σπιλάδας ψυχῶν ἐκκαθαίρεις. Ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν, Σταυρόν τὸν τοῦ Κυρίου.

Τοὺς τῷ σημείῳ σου ἑαυτοὺς σημειοῦντας, τῶν παγίδων λυτροῦσαι τοῦ σκοτούς,
Σταυρέ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ σοῦ σημείου.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Βασιλέως τῶν Οὐρανῶν τὴν Μητέρα, καὶ Σταυρόν τοῦ Σωτῆρος ἐν πίστει,
πάντες προσκυνοῦμεν, ὡσπερ κοινούς προστάτας.

Ὡδή Θ'. Κυρίως Θεοτοκίον

Ἦν φέρω σοι ἐκ πόθου, δέησιν Κυρίου, δέξαι Σταυρέ, καὶ τὴν χάριν παράσχου
πιστῶς, σὲ προσκυνοῦντι ἐν πίστει καὶ μεγαλύνοντι.

Σημεῖον νικηφόρον, πάντες οἶδασί σε, οἱ διὰ σοῦ βραβεῖα καὶ νικάς αὐτῶν, σὺν
εὐλαβείᾳ λαβόντες, καὶ μεγαλύνουσι.

Τὸ χαῖρε τοῦτο τέλος, τοῦ μικροῦ μου ὕμνου, τοῦ διὰ σοῦ νικηφόρου ὀφθέντος
Σταυροῦ, δέξαι Χριστέ μου τὸ χαῖρε, καὶ δίδου μοι τὰ χαρμόσυνα.

Θεοτοκίον.

Οὐ θέλω σιωπῆσαι τὰ τῆς Θεοτόκου, καὶ τὸν Σταυρόν μὴ κηρύττειν, ὅς σκέπει
πιστοὺς οὐ σιωπῶ, ἀλλὰ λέγω, εἰ καὶ ἐσίγησα.

Ἄξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς . . . Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Τὸν Σταυρόν τὸν τίμιον τοῦ Χριστοῦ, σήμερον ἐκ πόθου προσκυνήσωμεν εὐλαβῶς,
καὶ ἐν κατανύξει βοήσωμεν συμφώνως, Σταυρέ ζωῆς τὸ ξύλον πιστοὺς στερέωσον.

Πάντες προσκυνοῦμεν πανευλαβῶς, καὶ φόβῳ καὶ πόθῳ, σὺν ἀγάπῃ τε καὶ χαρᾷ,
τιμῶντες ὑμνοῦμεν τὸ πανάγιον ξύλον, χεῖλεσιν ἀναξίοις κατασπαζόμενοι.

Σκῆπτρον ἀγιότατον τοῦ Χριστοῦ, ζωηφόρον ξύλον, ἱερέων ἢ καλλονῆ, Βασιλέων
νῆκος, στήριγμα ὀρθοδόξων, πάντας τοὺς σέ τιμῶντας, Σταυρέ διάσωσον.

Ἄλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων τὸν Σταυρόν τὸν ζωοποιόν,
τὸν ἁγιασθέντα Αἷματι τῷ πανσέπτῳ, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου ὃν μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡσπερ τὴν ψάμμον τῶν θαλασσῶν, ὑπὲρ ἀριθμόν τε τῶν ἀστέρων τοῦ Οὐρανοῦ,
μόνος ἁμαρτήσας καὶ μόνος κατεκρίθην, ὧ Δέσποινα τοῦ Κόσμου, σύ με διάσωσον.

Τρισάγιον.

Καὶ τὸ Τροπάριον, Ἦχος Α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς
Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

Ὁ ἱερεὺς μνημονεύει.

Ἐν δὲ τῷ τέλει ψάλλεται τὸ παρόν.

Ἦχος Β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Λάμπσον φῶς ἀπρόσιτον ἡμῖν ἔργον γὰρ ἐσμέν τῶν χειρῶν σου, πάντες Χριστέ Βασιλεῦ· νίκη δὲ στεφάνωσον, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας πιστῶς, κατ' ἐχθρῶν ἀοράτων τε, καὶ ὀρατῶν ἅμα, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα, ἰσχὺν καὶ ἄσυλον, ὄλβον τὸν Σταυρὸν σου πλουτοῦντας, Σῶτερ, ὁ τὴν ἄφθορον μήτραν, ὑποδὺς ἀρρήτως τῆς Θεόπαιδος.

Πηγή: fdathanasiou.wordpress.com